

bring og sælge deres Produkter. Videre skal jeg ikke for Dieblirket udtale med Hensyn til dette Punkt.

Formanden: Det ærede Medlem yttrede med Hensyn til det Vndringsforslag, som er stillet af ham, og som gaar ud paa en ny Affattelse af § 2, at det nærmest ikkun var en Redaktionsændring. Seg maa tilstaa, at saaledes har jeg just ikke opfattet dette Forslag, og dette bliver af Betydning med Hensyn til Afstemningen ligeoverfor det Vndringsforslag, der af Landstingsmanden for 4de Kreds (Sonne) med Flere er stillet til samme Paragraf. Det vil derfor interessere mig at høre saavel den ærede Ordfører som den ærede Minister yttre sig, om de maatte dele den ærede Talers Opfattelse af Forslaget, og derefter vil jeg da tage min Bestemmelse med Hensyn til Afstemningsordenen.

Orenbøll: Seg har maaffe ikke udtalt mig tilstrækkelig tydelig. Seg sagde, at efter min Opfattelse er det nærmest en Redaktionsændring, fordi jeg opfatter den bestaaende Lovgivning i Forbindelse med Lovforslagets § 2, dersom den bliver vedtagen, saaledes at der deri siges altsaa det samme som i mit Vndringsforslag; men jeg kjender en ministeriel Afgjørelse, hvori man har sagt, at en Forbrugsforening med Hensyn til sin Ret til at løse Brødbrevinsbevilling ikke er indskrænket ved Næringslovens Afstandsbestemmelse, og det er for at forhindre denne Anskuelse fra at trænge videre igjennem, at jeg har stillet mit Forslag.

Formanden: Ja, det turde saaledes blive mere end en Redaktionsændring.

Ordføreren: Seg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Foredrag, vi have hørt idag. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (L. Griksen) angreb stærkt § 5 i Lovforslaget og mente, at denne Paragraf ikke burde vedtages, navnlig ikke for Landets Bedkommende, hvormod han skulde være villig til, forsaavidt Forslaget indskrænkedes til Kjøbstæderne, at støtte det. Seg skal henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa de Grunde, der ere udviklede i Kjøbstadkommissionens Betænkning, og som navnlig referere sig til Almenne af, at unge Mennesker meget tidlig indgaa Ugteskab i den Lante, at de ved deres egne Henders Arbejde og ved deres Hustruers Hjælp kunne soutenere sig, medens Erfaringen har vist, at disse Forhaabninger ikke have slaet til, og at de meget hyppig ere faldne Fatigvæsenet til Byrde. Kjøbstadkommissionen har vistnok nærmest havt Kjøbstædernes Forhold for Die og ikke beskæftiget sig med Landets; men Sagen maa jo her afgjøres under Et, da der ikke fra nogen Side er stillet noget Vndringsforslag

til denne Behandling, hvorved Reglen kunde indskrænkes til at blive anvendelig paa Kjøbstæderne. Naar der for Dvrigt anses over, at man fordrer Fuldmyndighedsalderen for at indbrænde de Rettingheder, som § 5 omhandler, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Fuldmyndighedsalderen jo ogsaa er Betingelsen for at vinde Borgerkab i Kjøbstæderne og Næringsbevis paa Landet. Der kunde jo lige saa vel reises Angreb paa disse Bestemmelser, men det er ikke hidtil sket. Det er altsaa ikke Noget, som staar som en Undtagelse, at man fordrer Fuldmyndighed for at ernære sig ved egne Hender, hvormod man antager det for at være til de unge Menneskers egen Fordel, at de komme ud i Verden og lære deres Haandværk grundigere, end de kunne paa Landet, og derved udvikle sig paa en helbigere Maade, end det ofte nu er Tilfældet. — Forsaavidt det samme ærede Medlem og det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen) have anset over Bestemmelserne i Lovforslagets § 8 om Markeder, da er det vistnok sandt, at Kjøbstadkommissionens Medlemmer i en temmelig høj Grad have været uenige om dette Punkt, idet kun en kneben Majoritet har stemt for, at Markederne skulle ophæves. Efter min Overbevisning er dog det Rette det, at Krammarkederne ophæves i Kjøbstæderne; det vil efter min Overbevisning være til Kjøbstædernes Fordel. Disse Krammarkeder have jo upaatvilelig deres Oprindelse fra en Tid, da Kommunikationsmidlerne vare flette, og det maatte anses for nødvendigt paa denne Maade at tilveiebringe Runder og Affæring, hvilket nu ikke længere synes at være Tilfældet. For Dvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at Kreaturmarkederne jo ville vedblive, og at Antallet af dem vil kunne udvides, og naar altsaa i 1882 denne Lovs Bestemmelser ere traadte i Virksomhed, ville Forholdene være saaledes, at der ved Kreaturmarkederne falddes Landvæsenprodukter, Husflidsprodukter, Agerdyrkningsredskaber og tillige saadanne Kramvarer, som de paa Stedet boende Handlende maatte udstille. Det forekommer mig at være det naturligeste og rigtigste Forhold, at Stedets Handlende affætte deres Kramvarer til de markedsøgende Gjæster, og jeg skulde derfor tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale det høitæredede Thing at vedtage denne Paragraf. Forsaavidt der af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Griksen) er gjort den Bemærkning, at den Karakter, Markederne mange Steder fik ved de tilstedeværende Gjælere, Bjørnetræffere, Bredreiere osv., for en stor Del hidrørte fra Kjøbstæderne selv, saa tror jeg, han tager feil. Seg ser ikke, hvorledes Politimesteren paa Stedet skulde kunne forhindre dem, der indfinde sig og ere villige til at betale den lodbestemte Kjendelse, fra at gjøre deres Kunstter paa Markedet; at gjøre Forskjel og give Nogle Tilladelse og Andre ikke, vilde vistnok give Anledning til megen Misforstaaelse.